உ
சிவமயம்.

பஞ்சிகரண

வேதாந்தசித்தாந்தம்.

திருவணக்கம்.

ஸ்ரீசற்குருவேநம.

சுலோகம்.

பரமானந்தம் பரமசுகதம்
கேவலம் ஞான மூர்த்திம்
நிஸ்வாதிதம் ககன சதுர்சியம்
தத்வம் சியாதி லட்சியம். க

ஏகம் நித்யம் விமல மசலம்
சர்வதா சாட்சிபூதம்
பாவாதிதம் திரிகுண ரகிதம்
ஸ்ரீசர்க் குருந்தம் நமாமி. உ

தியானமூலம் குரோர் மூர்த்யம்
பூசாமூலம் குரோர்பதம்
மந்த்ரமூலம்மாரோர்வாக்கியம்
முக்திமூலம் குரோர்கிருப. ௩

குருப்ரம்மம் குரோர் விஷ்ணு
குருதேவா மஹேஸ்வர
குருசாட்சாத் பரப்ரம்மம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா. ௪

மன்னாதோ ஸ்ரீஜகன்னாதோ
மகத்குரும் ஸ்ரீஜகத்குரும்
மமாத்மா சர்வபூதாத்மா
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா. ௬

சைதன்யம் சாஸ்விதம் சாந்தம்
வியோமாதீதம் நிரஞ்சனம்
நாதபிந்து களாதீதம்
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா. ௬

பிர்ம்ம விஷ்ணுஸ்ய ருத்ரஸ்ய
ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவ
ஏகேகர்ப்பக தக்கேய
தஸ்மைஸ்ரீ குருவேநமா. எ

சர்வாத்மகம் சர்வவசமம்
சச்சிதானந்த விக்ரகம்
சர்வாதாரம் சர்வ்பூர்ணம்
சதாநாரா யணம்பஜே. அ

குருவேநமா.

ராகத்வேஷப் பிரகரணம்.

எந்தராகத் வேஷங்களினாலே சகலமான பேரும் ஜனனமரண துக்கப் பரம்பரையுடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ அந்த ராகத் வேஷங்களினுடைய சுவரூபங்களை விசாரிப்போமாக.

ராகமென்றும், த்வேஷமென்றும், காமமென்றும், குரோதமென்றும், உலோபமென்றும், மோகமென்றும், மதமென்றும், மாற்சரியமென்றும், இரட்சியமென்றும், அசூயையென்றும், டம்பமென்றும், தர்ப்பமென்றும், ஆங்காரமென்றும் ஆக-கங.

இந்தப்பதின்மூன்றுக்கும் விவரம்.

ராகமாவது.

பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு ராகமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி இராவணன்.

த்வேஷமாவது.

தனக்காராகிலும் அபகாரம் பண்ணினால் அவர்கள்மேல் விரோதத்தையெண்ணி அதற்குப் பிரதி அபகாரம் பண்ணவேணுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு த்துவேஷமென்று பெயர் இதற்குச்சாட்சி இரணியன்.

காமமாவது.

கிரகம்-கிராமம்-க்ஷேத்திரம்-தனம்-தானியங்களை மேன்மேலும் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்த விர்த்திக்குக் காமமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி நரகாசுரன்.

குரோதமாவது.

தன்பொருளை யாராகிலும் அழித்தால் அவர்கள்பேரில் கோபித்து விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு குரோதமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பகாசுரன்.

உலோபமாவது.

தன்பொருளில் யாராகிலும் ஒருகாசுகேட்டால் அரைக்காசுமில்லையென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு உலோபமென்று பெயர் இதற்குச்சாட்சி துரியோதனன்.

மோகமாவது.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்மேல் பிரியமாகிய ஆசாபாசங்களைக்கொண்டு விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மோகமென்று பெயர் இதற்குச்சாட்சி தசரதமகாராஜன்.

மதமாவது.

ஐசுவரிய கர்வத்தினாலே கிர்த்யா கிர்த்யந் தெரியாமல் யாரையும் அலட்சியமாக இகழ்வுசெய்து விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மதமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி கார்த்தவீரியார்ச்சுனன்.

மாற்சரியமாவது.

யாராகிலும் தன்னிலும் அதிகமாக மேன்மைபெற்றிருந்தால் அதுபொறாமல் விகர்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மாச்சரியமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சிசுபாலதந்தவக்கிரன்.

இரட்சியமாவது.

தனக்குவந்த துக்கம் அன்னியருக்கும் வரலாகாதோ என்று விகர்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இரட்சியமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி அருனாட்சன்.

அசூயையாவது.

தனக்குவந்தசுகம் அன்னியருக்கும் வரலாகுமோவென்று விகர்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு அசூயையென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பவுண்டரீகவாசுதேவன்.

டம்பமாவது.

தான்செய்கின்ற புண்ணியகருமங்களைப் பலரும்பார்த்துப் பளாவென்று மெச்சிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு டம்பமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி அம்பரீஷன்.

தர்ப்பமாவது.

தானே சுத்தவீரன் தனக்குயாவரும் நிகரில்லையென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு தர்ப்பமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சதகண்டராவணன்.

அங்காரமாவது.

என்டா என்னை அறியாயோ நீதானோ என்னைச் சிருட்டிக்கிற வன் நான்பிடித்தபிடி விடுகிறவனேயென்று விகற்பித்துவருகிற சித்த விர்த்திக்கு அங்காரமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி மதுகைடயன்.

ஆக இந்தப் பதின்மூன்றுகாரியமாகிய விகற்பத்திகளாலே இந் தப் பதின்மூவரும் மகா பராக்கிரமசாலிகளாகியும் வரப்ரசாதிகளாகி யுமிருந்தும் ஒவ்வொருகாரியத்தினுலே ஒவ்வொருவன் புத்ரமித்திர களத்ராதிகளோடு இகபரசவுக்கியங்களையு மிழந்துபோனதினுலும் இந்தப் பதின்மூன்று விஷையங்களாய் விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர் த்திகளத்தனையும் சருவம்பெற்றவரிடத்தில் அனுபவமாயிருக்கிறபடி யாலும் இவைகள் விபரீதத்திற்கு ஏதுக்களாகிய சுக துக்க சுவரூப மென்றறிந்து சற்சகவாசத்தினுலே சற்குருவால் கிருபைசெய்யப் பட்ட ஞானமாகிய விவேகமென்னும் வாளினுலே இவைகளைச் சின் னபின்னப்படுத்தி அழித்து நிவர்த்திக்கக்கடவதாக.

இச்சையென்றும், பத்தியென்றும், சிரத்தையென்றும் மூன்று விதமாகும்.

இம்மூன்றுக்குவிவரம்.

இச்சையாவது.

பசி-தாகம்-நித்யம் அன்னபானுதிகள் கொள்ளவேண்டுமென் றும் மலவிசர்ச்சனை ஜலவிசர்ச்சனை பண்ணவேண்டுமென்றும் வரு கிற சித்தவிர்த்திக்கு இச்சையென்றுபெயர் இவைகள்வந்தபோது தற்காலத்திற் செய்தால் சாதகமாகவிருக்கும் அன்றிப் பாதையாயிரு க்கும் இதனுலே புண்ணியம்-பாவம்-சுவர்க்கம்-நரகம்-பந்தம் மோட் சங்களில்லையென்று அறியவேண்டியது.

பத்தியாவது.

வேதாந்த சாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குருவினிடத்திலே வருகிற பிரதி விசுவாசத்திற்குப் பத்தியென்றுபெயர் அதிகவிசுவாசத்திற்குச் சிரத்தையென்றுபெயர் முமுட்சுக்கள் அவசியம் பத்திசிரத்தை பண்ணவேண்டும் ஏன் பண்ணவேண்டுமென்றால் பூர்வத்தில் கட்டுவாங்கமகாராஜன் இந்தப்பத்தி சிரத்தையினாலே இரண்டு நாழிகையிலே மோட்சத்தையடைந்தானென்று சாஸ்திரஞ்சொல்லுகிறபடி அவசியம் சிரத்தாபத்திகொள்ளவேண்டும் இந்தமூன்றும் மோட்சத்துக்கேதுக்களாயிருக்கின்றன.

சாதனசதுஷ்டயசம்பத்தி.

எந்தச்சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தினாலே முமுட்சுக்களானபேர்கள் மோட்சத்தை யடைவார்களோ அந்தச்சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியை விசாரிப்போம் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியாவது நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமென்றும் இகவுத்திரார்த்தபலபோக விராகமென்றும் சமாதி சட்கசம்பத்தியென்றும் முமுட்சுத்வமென்றும் நான்காம் இவைநான்கிற்கும் விவரம்.

நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமாவது.

பிரமமே நித்யம் சமஸ்தநாமரூபமாய்த் தோற்றுகிறதே கேந்திரியா பிரபஞ்சமாகிய ஜகத்து அநித்தியமென்றறிவதே நித்யா நித்ய வஸ்து விவேகம்.

இகவுத்திரார்த்தபலபோகவிராகமாவது.

இகத்தாலே சிரச்சந்தனாதி வனிதாபோகங்களாகிய வீடு-மாடு-குடும்பம்-தனதானிய முதலாகிய அஷ்ட ஐசுவரியத்தினிடத்திலும் பரத்திலே அரம்பாமிர்தாதி போகங்களிடத்திலும் விந்தியசன மலமூ

த்திர புத்ரா திகளிடத்திலும் இச்சையில்லாதது போல விடுவதே வைராக்கியம் இதுவே இகவுத்திரார்த பலபோகவிராகம்.

சமாதிஷட்கசம்பத்தியாவது.

க்ஷமையென்றும் - தமையென்றும்-உபர்த்தியென்றும்-திதிக்ஷை யென்றும்-சிரத்தையென்றும்-சமாதானமென்றும் ஆறுகும்.

இவையாறுக்கும்விவரம்.

க்ஷமையாவது மனோநிக்கிரகம்பண்ணுவதே க்ஷமை, பாக்கிய இந்திரியவிஷய நிக்ரகம்பண்ணுவதே தமை, சகலசங்கையையும் விட்டு குருசேவைபண்ணுகிறதே உபர்த்தி, சுகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறதே திதிக்ஷை வேதாந்தசாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குருவினிடத்தில்வருகிற பிரதிவிசுவாசமே சிரத்தை முன்போல் மனமும் இந்திரியங்களும் எங்குஞ்சிதரிப்போகாமல் பகவத்தியானத்திலே நிறுத்துவதே சமாதானம் இவையே சமாதிஷட்க சம்பத்திகளாம்.

முமுக்ஷுத்வமாவது.

தலையிலே நெருப்புபற்றினவனுக்கும் நாவரக்ஷி கண்டவனுக்கும் தண்ணீர்கரைகண்டா லல்லாமல் மற்றோரிடங்களிலும் மனது செல்லாததுபோல் மோட்சம் எப்போதுவரப்போகிறதோவென்று அளவற்றவாசையினுலே ஜீவன்முத்தியடைந்து கிர்தகிர்த்தியனுகிற வரையில் அதிதிவரபுத்தியைக் கொண்டிருப்பதே முமுட்சத்வமாகிய இந்நால்வகைச் சாதனங்களையும் உடையவர்களே மோட்சத்திற்கு அதிகாரிகளாகும்.

குணத்திரயம்.

சுலோகம்.

சத்யஞானம் தபோமௌனம் சுருதிதர்மம் கீதிட்சமம் உற்சாகம் நிச்சயம் தைரியம் சாத்விககுணலக்ஷணம் அகர்வக்குரோதன

ஹாங்காரம் சதிசங்கம் ப்ரலாபனம் அப்ரியம் டம்பம் மாற்சரியம் ராச்யகுணலட்சணம் அக்யானமோக நித்திரஸ்யா சாபல்யம் புத்தி யீனதாபா பீஷ்டம் பரவாதித்யம் தாமஸகுணலட்சணம்.

இவைகளிலே.

சாத்மீகம்-உத்தமம்-ராஜசம்மத்திபம்-தாமஸம்-அதமம்-விவேகி யானவர்கள் இவைகளைத் தம்மிடத்தே வரவொட்டாமல் நிவர்த்தி செய்து சதாகாலமும் சாத்மீககுணத்தைப் பெற்றிருக்கக்கடவார்.

திருஷ்டாந்தத்திரயம்.

மூர்க்க துரிஷ்டனுயாம் உதகம் சித்தவாசிதம் பசங்கம் வயச் வாம் தீர்க்கந்திகசேந்திரயுக்வதுபிராந்தம் நிகிலசகத்ரூபம்.

இதற்குவிவரம்.

கானலினிடத்திற் சலப்பிராந்தியும் கிளிஞ்சலினிடத்தில் வெள்ளிப்பிராந்தியும் கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பபிராந்தியும் சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரபிராந்தியும் எப்படித்தோற்றுகின்றனவோ அப்படி போல் நிஷ்பிரபஞ்ச சொரூபரானவர் தன்னிடத்தில் மூலப்பிரகிருதி மகத்துவம் ஆங்காரத்துவம் பஞ்சதன்மாத்திரை சூட்சுமஸ்தூலாதி ஜகத்பிராந்தி தோற்றப்படுகின்றன ஏன் தோன்றுகின்றனவென்றுல், அதிர்ஷ்டான அஞ்ஞானத்தினுலேதான், இப்படித்தோன்றுகிற பிராந்திக்கு நிவர்த்தி எப்படியென்றுல் கானலிடனிடத்தில் சலம் காலத்திரயத்திலும், கிளிஞ்சலிடத்தில் வெள்ளிகாலத்திரயத்திலும், கயிற்றினிடத்தில் சர்ப்பம் காலத்திரயத்திலும் சந்திரனிடத்தில் உபயசந்திரன் காலத்திரயத்திலும் எப்படியில்லையோ அப்படிபோல் அகண்ட பரிபூரண அத்வைத ஆனந்தசொரூபமானவர் தன்னிடத்தே அதிர்ஷ்டான அஞ்ஞானமூலப்பிரகிருதி மகத்துவ ஆங்காரத்துவபஞ்சதன்மாத்திரைகள் சூட்சமாதி ஸ்தூலாதிஜகத்காலத்திரயத்திலும் இல்லை இல்லாதபிரகாரத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

அஸ்தி-மாமிசம்-நரம்பு-தோல்-உரோமம் ஆகிய இவ்வைந்தும் பிருதிவியின்கூறாகும்.

உதிரம்-சிறுநீர்-வெயர்வை-மச்சை-சுக்கிலம்! ஆகிய இவ்வைந்தும் அப்புவின்கூறாகும்.

பசி-தாகம்-நித்திரை-ஆலசியம்-சங்கமம் ஆகிய இவ்வைந்தும் தேயுவின்கூறாகும்.

கிடத்தல்-இருத்தல்-நிறுத்தல்-நடத்தல்-ஓடல் ஆகிய இவ்வைந்தும் வாயுவின்கூறாகும்.

ஆசை - வெட்கம் - பயம்-லச்சை-மோகம் ஆகிய இவ்வைந்தும் ஆகாயத்தின் கூறாகும்.

ஆக இவ்விருப்பத்தைந்தும் பலக்கருவிகளாம் பூர்வசென்ம சமஸ்காரமாகிய பிராரப்பசென்மத்தினாலே பஞ்ச பூதாகாரமாகச் சுக்கில சுரோணிதத்திலுண்டாகிய அன்னமயகோசம் இதுஸ்தூலதேகம் இதன்மேல்.

அந்தியாசமாவது.

சாதி-நாமம்-ரூபம்-வர்னம்-குலம்-கோத்திரம்-ஆசிரமம்-வேஷம்-பாஷை-ஸ்திரீ-புருஷன்-ஆயுள்-கிரியை-விஸ்வன்-வியவாரியன்- சிதாபாசனென-அபிமானமும்-சாக்கிர-அவஸ்தை-நேத்திரஸ்தானம்- யுக்தபோகம்-அகாரமாத்திரிகை ரஜஸ்குணமும் - கிரியாசத்திவசித்வமும்-மனுஷத்வமும்-ஜடகோசமும-ஜம்பாவவிகாரங்களும் இவைமுதலாகிய அகங்கர்த்தா போகத்தாவரைக்கும் அத்தியாசகற்பனைகளை ஏற்றிக் கழித்துநின்றது ஸ்தூலதேககம்.

ஸ்தூலதேகமென்றறிந்த அறிவு தன்னாலறியப்பட்ட இந்தஸ்தூலதேகம் தன்னையறியமாட்டாதாகையால் ஜடம்தானல்ல இந்தஸ்தூலதேகம் பஞ்சீகிருத பஞ்சமா பூதங்களிலுண்டானது, இதனால்

வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திக்களாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அக்கரையில்லை இதுவேதானானால் இந்தஸ்தூலதேகம் போனால்தான்போகவேண்டுமே அதுபோகாமையால் தான்போகவில்லை ஆகையால் இந்தஸ்தூலதேகத்துக்குச் சாட்சியாலறிந்தது அறிவாகும்.

இனிசூட்சமதேகத்தில் இருதயங்களிலிருக்கும் ஸ்தானகரணவிவரம்.

ஆகாசத்திலாகாசம் ஞாதுரு ஸ்தானம் புருவமத்தியம் ஆகாசத்தில் வாயு சமானவாயு ஸ்தானம் நாபி ஆகாசத்தில் தேயு சுரோத்திரேந்திரியம் ஸ்தானம் சேவி ஆகாசத்தில் அப்பு, சப்ததன்மாத்திரை ஆகாசத்தில் பிருதிவி-வாக்கேந்திரியம்-ஸ்தானம்-வாக்கு ஆக இவ்வைந்தும் ஆகாயபஞ்சகிர்த்தி.

வாயுவிடத்தில் ஆகாசம் மனம் ஸ்தானம் கண்டம் வாயுவிடத்தில் வாயு வியானவாயு ஸ்தானம் சர்வாங்கம் வாயுவிடத்தில் தேயு த்வக்கேந்திரியம் ஸ்தானம் தவக்கு வாயுவிடத்தில் அப்பு பரிசதன் மாத்திரை வாயுவிடத்தில்பிருதிவி பாதேந்திரியம் ஸ்தானம் பாதம் ஆக இவ்வைந்தும் வாயுபஞ்சகிர்த்தி.

தேயுவிடத்தில் ஆகாசம் புத்தி ஸ்தானம் நேத்திரம் தேயுவிடத்தில் வாயு உதானவாயு ஸ்தானம் கண்டம் தேயுவிடத்தில் தேயு சட்சேந்திரியம் ஸ்தானம் நேத்திரம் தேயுவிடத்தில் அப்பு ரூபதன்மாத்திரை தேயுவிடத்தில் பிருதிவி பாணி இந்திரியம் ஸ்தானம் அஸ்தம் ஆக இவ்வைந்தும் தேயுபஞ்சகிர்த்தி.

அப்புவினிடத்தில் ஆகாயம் சித்தம் ஸ்தானம் நாபி அப்புவினிடத்தில் வாயு அபானவாயு ஸ்தானம் குதம் அப்புவினிடத்தில் தேயு சிங்குவை இந்திரியம் ஸ்தானம் நாவு அப்புவினிடத்தில் அப்பு ரசு

தன்மாத்திரை அப்புவினிடத்தில் பிருதிவி குஹ்யேந்திரியம், ஸ்தானம் குஹ்யம் ஆக இவ்வைந்தும் அப்புபஞ்சகிர்த்தி.

பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசம் ஆங்காரம் ஸ்தானம் இருதயம், பிருதிவியினிடத்தில் வாயு பிராணவாயு ஸ்தானம் இருதயம் பிருதிவியினிடத்தில் தேயு பிராணேந்திரியம் ஸ்தானம் நாசி பிருதிவியினிடத்தில் அப்பு கந்ததன்மாத்திரை பிருதிவியினிடத்தில் பிருதிவி பாயுரு இந்திரியம் ஸ்தானம் குதம் ஆக இவ்வைந்தும் பிருதிவி பஞ்சகிர்த்தி.

ஆக விருபத்தைந்து தத்துவமும் அபஞ்சீகிர்த்த பஞ்சமாபூதங்களிலே உண்டான பஞ்சகிர்த்திகளாம்.

இனிசூட்சுமதேகவிவரம்.

சப்ததன்மாத்திரை சாத்மீகதாமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது ஞானம் சப்ததன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது சமானவாயு சப்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது சுரோத்திரேந்திரியம் சப்ததன்மாத்திரை விஷையம் சப்தமாத்திரை ரசோம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது வாக்கேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும் சப்ததன்மாத்திரையினா லானவைகள் ஆதலால் சப்த தன்மாத்திரைகள் வினாவவில்லை.

பரிசதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது மனது பரிசதன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது வியானவாயு பரிசதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது துவக்கேந்திரியம், பரிசதன்மாத்திரை விஷயம், பரிசதன்மாத்திரை ரசோம்பவியஷ்டியினாலே உண்டானது பாதேந்திரியமானது வியானவாயு துவக்கேந்திரியம் பரிச விஷயம் பாதேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும் பரிசதன்மாத்திரையினாலே ஆனவைகள் ஆதலால் பரிசதன்மாத்திரையை வினாவவில்லை.

ரூபதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச் சமஷ்டியினாலே உண்டானது புத்தி ரூபதன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது உதானவாயு ரூபதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது சட்சேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரை விஷயம் ரூபதன்மாத்திரை ரசோம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது பாணிஇந்திரியம் புத்தி உதானவாயு சட்சேந்திரியம் ரூபவிஷயம் - பாணி - இந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் ரூபதன்மாத்திரையினால் உண்டானவைகள் ஆதலால் ரூபதன்மாத்திரையை வினாவவில்லை.

ரசோதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது சித்தம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது அபானவாயு ரஜோதன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது சிங்குவையிந்திரியம் ரசோ தன்மாத்திரை விஷயம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது குஹ்யேந்திரியம் சித்தம் அபானவாயு சிங்குவை இந்திரியம் ரசோ விஷயம் குஹ்யேந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் ரசோதன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் ரசோதன்மாத்திரையை வினாவவில்லை.

கந்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது ஆங்காரம் கந்ததன்மாத்திரை ரசோம்ச சமஷ்டியினாலே உண்டானது பிராணவாயு கந்ததன்மாத்திரை சாத்மீகாம்ச வியஷ்டியினாலே உண்டானது கிராணேந்திரியம் கந்ததன்மாத்திரை விஷயம் கந்ததன்மாத்திரை ரசோம்சவியஷ்டியினாலே உண்டானது பாயுரு இந்திரியம் ஆங்காரம் பிராணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் பாயுரு இந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் கந்ததன்மாத்திரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் கந்ததன்மாத்திரையை வினாவவில்லை.

ஆகிய இருபத்தைந்து தத்துவமும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் பஞ்சதன்மாத்திரையை விஞவவில்லை.

இனி வித்தை யவித்தையாக சேர்த்திபண்ணுகிற விவரம் எப்படியென்றால்.

வாக்கு பாதம் பாணி குஹ்யம் பாயுரு எனப்படுகின்ற கன்மேந்திரியங்களைந்தும் வசனம் கமனம் தானம் ஆனந்தம் விசர்ச்சனம் எனப்படுகின்ற ஐந்துவிஷயங்களி லிருந்தும் தன்னைத்தான் அறியாமலிருக்கிறபடியினலே சுரோத்திரேந்திரியம் சப்தத்தினலே வாக்கேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

தொக்கு அல்லது துவக்கேந்திரியம் பாசத்தினலே பாசேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சட்சேந்திரியம் ரூபத்தினலே பாணி இந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சிங்குவை யிந்திரியம் ரசத்தினலே குஹ்யேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

கிராணேந்திரியம் கந்தத்தினலே குதேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

இவ்வாக்காதி கன்மேந்திரிய பஞ்சகத்தை அறியப்பட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமே தான் தன்னலறியப்பட்ட இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் சடம்தானல்ல இந்தக் கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் பஞ்சதன் மாத்திரைகளுடைய ரஜோம்ச வியஷ்டியினலே உண்டானது இவைகளால் வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திக்களாகிய சுகதுக்கம் தனக்குத்தேவையில்லை இவைகளோ தாஞனல் இவைகள்போனல் தான்போகவேண்டும் இவைகள்

போனாலும் தான்போகவில்லை ஆகையால் இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகங்களாம்.

இனிச் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்துக்கும் சப்தாதி விஷயங்களைந்து மிருந்தும் தன்னைத்தானறியா திருக்கிறபடியால் அங்கார பிராணவாயுவினோடு கூடி கிராணேந்திரியத் துவாரகந்தங்களை அறிகிறது சித்தம்.

அபான வாயுவினோடுகூடி சிங்குவை அல்லது சிங்குவை இந்திரியம் துர்வரசங்களை அறியப்பட்டது புத்தி.

உதான வாயுவினோடுகூடிச் சட்சேந்திரியம் துவாரரூபங்களை யறியப்பட்டதுமனம்.

வியான வாயுவினோடுகூடித் துவக்சேந்திரிய துவாரபரிசங்களை அறியப்பட்டது ஞானம்.

சமான வாயுவினோடுகூடிச் சுரோத்திரேந்திரிய துவாரசப்தங்களைக் கூறப்பட்டது.

பிராணாதி வாயுக்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து சப்தாதிவிஷயங்க ளைந்து ஆக இப்பதினைந்தையும் அறியப்பட்ட ஞானாதியந்தக் கரண பஞ்சகமேதான் தன்னாலறியப்பட்ட இப்பதினைந்தும் தன்னையறியமாட்டாவகையால் சடம் தானல்ல இப்பதினைந்தும் பஞ்சதன் மாத்திரைகளுடைய ரசோம்ச சமஷ்டியினாலேயும் சாத்வீகாம்ச வியஷ்டியினாலேயும் உண்டானது இவைகளினாலே வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திக்களாகிய சுகதுக்கம் தனக்கு அவசியம் இல்லை இவைகளே தானானால் இவைகள் போனால்தான் போகவேண்டும் இவைகள்போனாலுந் தான்போகவில்லை ஆகையால் இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த ஞானாதி அந்தக்கரணபஞ்சகங்களே தானாகும்,

இனி மனமென்றால் சங்கற்பம், புத்தியென்றால் நிச்சயம், சித்தமென்றால் ஆலோசனை, ஆங்காரமென்றால் அபிமானம் இவைகளையறிகின்ற ஞானத்துக்கு சங்கற்பமும் நிச்சயமும் ஆலோசனையும் அபிமானமுமில்லை ஆகையால் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்து சப்தாதி விஷயங்களைந்து சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களைந்து பிராணாதி வாயுக்களைந்து மனாதியந்தக் கரணங்கள் நாலு ஆக இருபத்தநாலு தத்துவமே க்ஷேத்திரம் இவ்விருபத்துநாலு தத்துவத்திற்கும் சாட்சியாயறிந்த அறிவே க்ஷேத்திரன் இவையே அனாத்மா இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே ஆத்மா இவைகளே பிரகிருதி இவைகளுக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவே புருஷன்.

இனி சூட்சமதேக அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அத்தியாசமாவது.

தைசசனென்றும் பிராதிபாசக னென்றும் சுவப்பனக் கற்பிதனென்றும் அபிமானமும் கண்டஸ்தானமும் சுவப்பனாவஸ்தையும் சுவேச்சாபோகமும் உகாரமாத்திரையும் சாத்வீககுணமும் இச்சாசத்தியும் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய கோசங்களும் நான் பேசுகிறவன் ஊமையென்றும், நான் கொடுக்கிறவன் கையில்லாதவனென்றும், நானடக்கிறவன் முடவனென்றும், நான் சிறுநீர் மலம் விசர்ச்சனை பண்ணுகிறவனென்றும் ஆகிய வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களுடைய அத்தியாசங்களும் லௌகீகவைதிக சப்தபோதனங்களுக்கும் சீதளம் உஷ்ணம் மிருது கடினபரிசபேதங்களும் நீலம் பீதம் சுவேதம் ரத்தம் அரிச்ருபபேதங்களும் தித்தித்தல்-புளித்தல்-கசத்தல்-துவர்த்தல்-உவர்த்தல்-கார்த்தல் ஆகிய ருசிபேதங்களும், நற்கந்தம் துர்க்கந்தம் ஆகிய கந்தபேதங்களும் சப்தாதி பஞ்சவிஷயங்களினுடைய அத்தியாசங்களும் நான் கேட்கிறவன் செவிடனென்றும், நான்பரிசமுடையவன் திமிருடையவனென்றும், நான் பார்க்கிறவன்

குருடனென்றும், நான் ருசியறிகிறவன் அரோசிகனென்றும், நான் கந்தமறிகிறவன் மூக்கறப்பனென்றும், ஆகிய ஞானேந்திரியங்களுடைய அத்தியாசங்களும் நான் பசிதீபனமுடையவன் பசியில்லாதவனென்றும், நான் தாகமுடையவன் தாகமில்லாதவனென்றும், நான் சத்தியுடையவன் நான் பலமில்லாதவனென்றும், நான் வீரமுடையவன் வீரமில்லாதவனென்றும், நான் தும்முகிறவன், இருமுகிறவன், விக்கலெடுக்கிறவன், நான் வாந்தியெடுக்கிறவன், கொட்டாவிவிடுகிறவன், கண்ணிமைப்பை மூடத்திறக்கசெய்கிறவன், நான்யோகி, அடவாதி, நான் ஆகாசகமனம் பண்ணுகிறவன் என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களினுடைய அத்தியாசங்களும் நான் சங்கற்பவான், விகற்பவான், புத்திமான், நிச்சயவான், சபலன், சாஞ்சலியன் யோசனையுடையவன், ஆங்காரி, உத்திரனென்றும சம்சியநிச்சயம் சாஞ்சல்ய அபிமானமாகிற அந்தக்கரணங்களினுடைய அத்தியாசங்களும் வைராக்கியம் பொறுமை சாத்வீகத்திற்கு காமக்குரோதம் ரஜஸ்வினுக்கு சோம்பல் நித்திரை தாமசத்திற்கு ஆகிய குணத்திரய அத்தியாசங்களும் வர்ணபிரமை ஆசிரமபிரமை சரியை கிரியை யோகம் முதலாகிய ஆடம்பரபிரமை மந்திரபிரமை தந்திரபிரமை மூர்த்திபிரமை தீர்த்தப்பிரமை ஸ்தலபிரமை நவக்கிரக திதிவார நட்சத்திரயோக விரத உபவாச தெய்வ புண்ணிய ஸ்தோத்திரம் காலதேச கீர்த்தி இகபரலோக சௌக்கிய பிரமைகள்முதலிய அத்தியாசபிரமைகளை ஏற்றிக்கழித்து நின்றது சூட்சயதேகம். இந்தச்சூட்சமசரீரம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத்தேவையில்லை இந்தச்சூட்சமதேகம் மாத்திரைகளினாலே உண்டானது இவைகளால் வரப்பட்ட ஆனிவிர்த்திக்களாகிய சுகதுக்கம் தனக்கவசியமில்லை இவையேதானானால் இந்தச்சூட்சமசரீரம் போனால்தான் போகவேண்டும் இந்தச்சூட்சமசரீரம் தானானாலும் தானப்படிக்குப்போகவில்லை ஆகையால் இந்தச்சூட்சமசரீரத்திற்குச் சாட்சியாயிருந்த அறிவேதான்.

இனிப் பஞ்சதன்மாத்திரைகளை விசாரிப்போமாக அதுவுமில்லையென்றறிவது எப்படியென்றால் ரசதன்மாத்திரையினாலே உண்டான கந்த தன்மாத்திரை ரசதன்மாத்திரையை வினாவவில்லையென்றறிவதுதான்.

ரூப தன்மாத்திரையினாலே உண்டான ரசதன்மாத்திரை ரூப தன்மாத்திரையை வினாவவில்லையென் றறிவதாம்.

பரிச தன்மாத்திரையினாலே உண்டானது ரூப தன்மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை வினாவவில்லையென் றறிவதுதான்.

சப்த தன்மாத்திரையினாலே உண்டான பரிசதன்மாத்திரை சப்த தன்மாத்திரையை வினாவவில்லையென் றறிவதுதான்.

ஆங்கார தத்துவத்தினாலுண்டான சப்ததன்மாத்திரை ஆங்கார தத்துவத்தை வினாவவில்லையென் றறிவது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் காலத்திரயத்திலும் இல்லவே யில்லை.

தமோகுணப் பிரதானமாகிய ஆங்காரத்துவமே காரணசரீரமென்னப்பட்டது அந்தக்காரணசரீரத்தை விசாரிப்போமாக.

அதாவது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகளைத் தனித்தனியே உற்பத்தியானபடியாலோசித்து லயப்படுத்திப் பார்க்குமிடத்து.

சேஷவிட்சாண வந்தியாபுத்திர ககனாரவிந்தமித்தியா புருஷன் போல் இல்லாமற்போனபடியால் இது ஒன்றுமில்லையென்றும் தோன்றவில்லையென்றும் ஆங்காரத்துவமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் அவித்தையென்றும் பிரகிருதியென்றும் தமமென்றும் ஸ்தூலசூட்சமசரீரங்களுக்கு எதுவாகி காரணமாய்ப் பிறப்பித்தலினாலே காரணசரீரமாச்சுது இதனுடைய அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அதாவது.

பிராக்ஞயனென்றும், பாரமார்த்திகனென்றும், அவச்சின்னனெ ன்றும், அபிமானமும், சுழுத்தியவஸ்தையும், இருதயஸ்தானமும், ஆநந்தபோகமும், மகாரமாத்திரையும், தாமசகுணமும், திரவியசத்தியும், ஆனந்தமயகோசமும், நான்சுகி, துக்கிலுடன், அவிவேகி பிராந்தன், பாவி, சேடன், அஞ்ஞானி, ஒன்றுக்குமாகாதவன், கெட்டுப்போனவன், என்கிற இவை முதலான பிராந்தி சன்னிய அத்தியாச நாமங்களை ஏற்றுக்கழித்துநின்றது காரணதேகம். இந்தக்காரணதேகம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவையில்லை இந்தக்காரணதேகம் மகத்துவத்தினாலே உண்டானது இதனால்வரப்பட்ட ஆனி விர்த்திகளாகிய சுகத்துக்கம் தனக்கவசியமில்லை இந்தக்காரணதேகமே தானானால் இதுபோனால்தான் போகவேண்டும் இதுபோனாலும்தான் போகவில்லை அதெப்படி போகவில்லையென்றால் சமாதிநிஷ்டையிலே சுகப்திகளாசத்தா மாத்திரமப்பிரபஞ்சந் தோன்றாமல் பிரமஸ்வரூபமே தானாயிருக்கிறபடியினாலே தான் போகவில்லை ஆகையால் இந்தக்காரணதேகத்துக்குச் சாட்சியாயறிந்த அறிவேதான் இந்தஸ்தூல சூட்சம காரண சரீரத்திரயம் மாயையினாலே பொய்யாய்க்கற்பிதமாய்ப் பிரமையாய் உண்டானது இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாசங்களும் ஆபாசங்களும் கர்மகாண்ட சப்த தர்க்க மீமாம்ச யோக ஞானவேத ஆகம புராணங்களாகிய கீதா சாஸ்திரங்களும் இவை முதலாகிய சகலசங்கற்ப பிராந்திகளும் சேஷவிஷாணவந்தியா புத்திராகெகனாவிந்த மித்தியாபுருஷன்போலவே நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபனான தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலும் இல்லை.

மகாகரணம்.

தனித்த ஆத்மாவிற்கே மகாகாரணசரீரமென்றும் கூடஸ்தனென்றும், சித்தென்றும், சைதன்னியமென்றும், சாட்சியென்றும், பெ

யர்களாம். இந்தச்சாஷ்யமெனப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சாட்சியாகிய சத்து அகண்டாகார விர்த்தியென்றும், போதாங்குர மென்றும், தோணமென்றும், ஓங்காரமென்றும் இவைமுதலானவைகள் வியஷ்டி சமஷ்டி ஸ்வரூபமான சகத்தைக்குறித்துவந்த அகண்டாகாரவிர்த்தியுடனே கூடியிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாகாரணசரீரம் தானல்ல அதெப்படியென்றால் அஷ்டநீம பூதாவஸ்தையாகிய அநிதவிளக்கத்தில் இந்தமகாகாரணசரீரம் இல்லாமற்போனால் தானென்கிறபிரதி இல்லாமல் தானுயிருக்கிறபடியினாலே இந்தமகாகாரணசரிரம் தானல்ல இந்தமகாகாரணசரீரம் அத்தியாசங்களை நிருபிக்கிறோம்.

அதாவது.

பிரத்தியேகாத்மா வென்றும் கூடஸ்தரென்றும் சர்வசாட்சியெங்கிற அபிமானமும் துரியாவஸ்தை மிருசதன்னியமென்கிற பிரமாண்ட அநிதஸ்தானமும், ஆனந்தபோகமும், ஓங்காரமாத்திரையும், சுத்தசத்துவகுணமும், ஞானசத்தியும், பின்னும் சர்வக்கியனென்றும், சர்வேஸ்வரனென்றும், சர்வகாரணனென்றும், சர்வாந்திரியாமியென்றும், சர்வசிருஷ்டி சர்வஸ்திதி சர்வசங்காரம்யென்றும், பின்னும்தானே சர்வமென்றும், தன்னுடையகற்பனையே சகத்தென்றும், சர்வத்தினிடத்தில் தானனுருதமாயிருக்கிறவரென்றும், இவைமுதலிய சர்வத்வாதி அத்தியாசநாமங்களும், இதைக்குறித்துவந்த அபாசங்களும், இதைக்குறித்துச்சொல்லப்பட்ட வேதாகமபுராண கலைக்ஞான தோசாஸ்திரம் தர்க்க மீமாம்ச யோக ஞான சர்வசாஸ்திரங்களும் இந்த சாஸ்திரங்களுக்கு எதுவாகிய மகா வாக்கியங்களும் இஸ்வ முதலாகிய அத்தியாசங்கள் சேஷவிஷாணவந்தியாபுத்திரகளாலிந்த மித்தியா புருஷன்போல் காலத்திரயத்திலும் தன்னிடத்தில் இல்ல அதெப்படியென்றால் இந்த சாட்சாத்துவமாகிற மகாகாரண சரிரம் சாட்சியமெனப்படுகிற பிரபஞ்சத்தைக் குறித்துவந்த

தேயல்லாமல் விசாரிக்குமளவில் தன்னிடத்தில் காலத்திரயத்திலும் இல்லை, இருக்கிறது திருக்கு ஆகையால்சாட்சி, சாட்சிரகிதமாக் பந்தம் மோட்சரகிதமாய் காரியம் காரணரகிதமாய்நினைப்பும் மறப்புமில்லாமல் துஷ்டணிதம் பூதனுயிருககிற அநிதவிளக்கமாகிய ஸ்வரூபம் குருவாக்கியத்தினலே தானென்றறிந்ததே மூலப்பிரகிருதிரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம் இதற்குச்சமதிவசனம் ஞானம் சுளுவு பளுவுமாம், அதெப்படியென்றல் தானென்றறிந்த அறிவே தானென சுளுவு அதுதானென்றுசொல்லும் மறதியே பளுவென்று இராமஸ்தவராஜத்திலே வியாசரிஷி நிரூபித்திருக்கிறர், பின்னும் அறிவேதனென்கிற நினைவும் அறியேனென்கிறமறதியும் இவ்விரண்டுமில்லாமல் நடுவாகவிளங்குவதே நிரதிசயானந்தமென்றும் தத்தாத்திரேய யோகீசுவரர் நிரூபித்திருக்கிறர்.

பின்னும் பூர்வாசாரிகளாயிருந்த ஆசாரிய சுவாமிகள் முதலான மகாத்துமாக்கள் மகாமுனிகளும் ரிஷிஈஸ்வரர்களும் இதுவே பிரமாணமென்று நிரூபிக்கிறர்கள் இதுவே வேதாந்த ரகசியசித்தாந்தம்.

துக்கநிவர்த்தி.

தாபத்திரயங்களினலே தவிக்கின்ற துக்கம் எப்போதொழியுமென்றல் சரீரம்போனல் துக்கம்போம் சரீரம் எப்போதொழிந்துபோகுமென்றல் கர்மமில்லாமற்போனல் கர்மம் எப்போதொழியுமென்றல் ராகத்வேஷாதிகளில்லாமற்போனல், ராகத்வேஷாதிகள் எப்போதொழியுமென்றல் அபிமானமில்லாமற்போனல் அபிமானமெப்போதில்லாயற் போகுமென்றல் அவிவேக மில்லாமற்போனல் அவிவேக மெப்போதில்லாமற் போகுமென்றல் அஞ்ஞானமில்லாமற்போனல் அஞ்ஞானம் எப்போதில்லாமற்போகுமென்றல் பிரமஞாந்தம் அபரோட்சமாய் அத்வைத ஆத்மக்கியானம் உதயமானல்.

ஞானமெப்படி வருமென்றால் அதிக சிரத்தாபக்தியுடனே சாத னசதுஷ்டய சம்பத்தியுண்டாகிச் சர்ச்சங்கமூலமாய்ச் சர்க்குருவினி டத்தில் சத்காலக்ஷேபமாய் சிரவண மனனநிர்த்தியாசனத்தினாலே ஆத்மா அனாத்மாவிசாரஞ்செய்தால் ஆத்மக்கியானம் உண்டாகும் மற்றப்படி எதனாலும் உண்டாகமாட்டாது மெய்ஞ்ஞான அருளாகிய ஆரூபஞானம் உதயமானால் அஞ்ஞானம் கிலேசமுமில்லாமல் அடி யோடு முழுவதும் அழிந்துபோம்.

அஞ்ஞானம்போனால் அவிவேகம்போம் அவிவேகம்போனால் அபிமானம்போம் அதுபோனால் ராகத்வேஷாதிகள்போம் அதுபோ னல் கன்மம்போம் அதுபோனால் சன்மம்போம் அதுபோனால் துக் கம்போம் அதுபோனால் சுயம்பிரகாசமான சொரூப சாட்சாத்கார மேயாவன்.

ஆத்மா அனாத்மாவுக்குலட்சணம்.

மூன்றுகாலத்திலேயும் மூன்றவஸ்தையிலேயும் ஒருவிதமாயில் லாதபடியினாலே அசத்துலட்சணம் தானுந்தோன்றாமல் ஒருவருக் குந் தோன்றவிக்காமலுமிருக்கிறதே சடலட்சணம்.

ஆதியாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்வீகங்களினாலே வருகிற தாபத்திரயங்களே துக்கலட்சணம் நூறுவயதுக்குமேல் ஸ்தூலதே கமில்லை பிரளயகாலத்தில் சூட்சுமதேகமில்லை சீவன்முத்தியில் கார ணதேகமில்லை ஆகையால் அநித்தியலட்சணம் ஒன்றுமிராமல் சிவ ராசிகளுக்கும் தேகங்களாகி அண்டபிண்ட சராசரங்களாயிருக்கிற படியினாலே கண்டித லட்சணமென்று சொல்லப்படும் அசத்து சட ம் துக்கம் அநித்யம் கண்டிதம் ஆகிய இவ்வைந்தும் அனாத்மாவுக் கு லட்சணமாம்.

ஆத்மாவாவது.

மாயாசத்திக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற அத்வைத ஆனந்தசைதன்னிய சொரூபமே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது இதற்குலட்சணமெப்படியென்றால் திரிகாலத்திலும் மூன்றவஸ்தையிலும் நாமல்லவாகையால் சத்துலட்சணம் மூலவீட்டிலே முக்காடிட்டுக் கவிழ்ந்து படுத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டிருந்தாலும் சூரியசந்திரநட்சத்திர அக்கினிப்பிரகாசங்களாகிய சாதனாந்தரங்களில்லாமல் புத்திதெரிந்ததுமுதல் இதுவரையில் நடந்த சவிஸ்தாரங்களெல்லாம் நினைக்குமளவில் தன்னிடத்திற் பிரத்தியட்சமாய்த் தோன்றுகிறபடியினாலே சித்து லட்சணம் சர்வவுயிர்கள் சம்மதியாக சுழுத்தியவஸ்தையிலிருக்கிறபடியினாலே ஆனந்த லட்சணம் ஒருகாலத்திலும் அழியாதபடியினாலே நித்தியலட்சணம் எங்கும் வியாபகமாய் நிரஞ்சனமாகையால் பரிபூரணலட்சணம் சத்து சித்து ஆனந்தம் நித்தியம் பரிபூரணம் ஆக இவ்வைந்தும் ஆத்மலட்சணம்.

பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்குப் பசி தாகம் பிராணவாயுவிற்குச் சுகம் துக்கம் மனத்திற்கு ஆக இவ்வாறுகாரியமும் ஆத்மார்த்தம்போல் தோன்றுகிறதுமாத்திரமே யல்லாமல் ஆத்மாவுக்குச் சம்பந்தமில்லை காலத்திரயத்திலேயும் அது எத்தன்மையென்றால் ஆகாசத்தில் மேகம் ஓடுகையில் சந்திரன் ஓடுதென்கிறதுபோல் சொல்மாத்திரமே ஆத்மாநித்தியதிர்ப்தியாய் நிசானந்த சுகஸ்வரூபியாகிய சுயம்பரகாசமாய் ஆத்மாவென்று அறியப்பட்டவாகளெவர்களோ அவர்களே சீவன்முத்தர்கள்.

ஆத்மவிவேகம் நித்தியா நித்திய வஸ்துவிவேகம் உண்டான சிஷியனுக்குக் குருஅறிவினுபதேசம்பண்ணுகிற லக்ஷணம்.

நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகமாவது பிரமமே நித்தியம் ஜகம் அநித்தியமென்றறிக.

இகவுத்திரார்த்தபல போகவிராகமாவது இகபரபோக அபே ஷையில்லாமலிருப்பது.

சமாதிசட்க சம்பத்தியாவது.

சமம் மனோநிக்கிரகம் தமம் பாக்கியஇந்திரியநிக்கிரகம் உபாதி சகலகன்மங்களையும் விட்டிருப்பது திதிக்ஷையாவது ஏகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறது சிரத்தை குரு வேதாந்தசாஸ்திர தேவதையினிடத்தில் பிரதி விசுவாசமுண்டாயிருப்பது.

சமாதானம் மனப்பிரவிர்த்தியாகிய இந்திரியப் பிரவிர்த்தியில் லாமல் யோகாக்கிரசித்தனா யிருப்பது முமுட்சத்வம் சீக்கிரத்தில் மோட்சத்தையடைய வேண்டுமென்கிற அபேக்ஷையாயிருப்பது.

இப்படிக்கொத்த அங்கத்துடனே கூடி விளங்கப்பட்ட சாத்வீ கபுருஷனுக்குக் குருவானவர் திருவுளம் பற்றுகிறார்.

அஃதாவது.

ஸ்தூலசூட்சும காரணமென்கிற இம்மூன்றும் சரீரத்திரயம், சா க்கிரம் சொற்பனம் சுழுத்தி என்கிற இம்மூன்றும் அவஸ்தாத்திரயம், நேத்திரம் கண்டம் இருதயம் ஆக இம்மூன்றும் ஸ்தானத்திரயம், விசுவ தைச்ச பிராக்கிய இம்மூன்றும் அபிமானபுருஷத்திரயங்க ளாம், ராஜசம் தாமசம் சாத்வீகம் இம்மூன்றும் குணத்திரயம், ஆண வம் மாயை காமியம் இம்மூன்றும் மலத்திரயம், சகசதாதாத்மிகம் கர்மதாதாத்மிகம் பிராந்தி சைதன்னியதாதாத்மிகம் இம்மூன்றும் தா தாமாத்திரயம், சாஸ்திரவாசனை தேகவாசனை லோகவாசனை இம்மூ ன்றும் வாசனாத்திரயம், ஆத்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சுகதத்து வம் இம்மூன்றும் தத்துவதிரயம், வருங்காலம் இறந்தகாலம் நிகழ் காலம் இம்மூன்றும் காலத்திரயம், கர்மம் பக்தி வைராக்கியம் இம் மூன்றும் கன்மத்திரயம், சிரவண மனன நிர்த்தியாசனம் இம்மூன்

றும் சாதனத்திரயம், மன மனன மன்னியம் இம்மூன்றும் சங்கற்பத்திரயம், ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிராரத்வம் இம்மூன்றும் பிராரத்துவத்திரயம், புண்ணியகன்மம் பாவகன்மம் மிசர்க்கன்மம் இம்மூன்றும் கன்மத்திரயம், ஆதியாத்மீகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதெய்வீகம் இம்மூன்றும் தாபத்திரயம், மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றும் திரிவிதகரணம், நாதம் பிந்து கலை இம்மூன்றும் பிந்துத்திரயம், சர்ச்சங்கம் துர்ச்சங்கம் மத்தியசங்கம் இம்மூன்றும் சங்கத்திரயம், விராட்டு இரணியகர்ப்பம் அவ்வியாகிருதம் இம்மூன்றும் ஈஸ்வரமாயா உபாதிசரீரத்திரயம், சம்சியம் அசம்பாவனை விபரீதபாவனை இம்மூன்றும் சம்சியத்திரயம், ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் இம்மூன்றும் திரிபுடித்திரயம், சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் இம்மூன்றும் உலோகத்திரயம், அஞ்ஞானம் மாயை வாசனாசித்து இம்மூன்றும் மாரணத்திரயம், தாரிஷணம் தனஇஷ்ணம் புத்திரஇஷணம் இம்மூன்றும் ஈஷணத்திரயம், மனோவிர்த்தி அறிவுவிர்த்தி ஆநந்தவிர்த்தி இம்மூன்றும் விர்த்தித்திரயம், அஞ்ஞானம் ரூபரணம் விக்ஷேபம் இம்மூன்றும் பந்தத்திரயம், தேசம் காலம் வஸ்து இம்மூன்றும் திரிவித பரிச்சேதத்திரயம்.

கர்த்த கர்ம கிரியை இம்மூன்றும்.

புந்தம் போச்யம் போகம். அ. ரு
பசு பதி பாசம். ரு
ஜகம் சீவம் பரம். ரு
மண்ணாசை பெண்ணாசை பொன்னாசை. ரு
இடம் பொருள் ஏவல். ரு
உடல் பொருள் ஆவி. ரு
பெண்டு பிள்ளை பதார்த்தம். ரு
விராட்டு வைசுவானதம் வைராச்சர். ரு
இரணியகர்ப்பர் சூஸ்திராதர் பிராணாதர். ரு
அவ்வியாகிருதர் அந்திரியாமி ஈஸ்வரன். ரு

பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன். ௩
சுருதி குரு சுவானுபவம். ௩
தொம்பதம் தற்பதம் அசிபதம். ௩
விட்டபார்வை தொட்டபார்வை விட்டுவிடாதபார்வை. ௩
வாச்சியம் லக்ஷியம் லட்சியார்த்தம். ௩
சீவன் ஈஸ்வரன் பிரமன். ௩
சீவபதம் பந்தம் ஈஸ்வரபதம் அல்லதுமோட்சம். ௩
பிரமபதம் தானாயிருப்பது.

கிரச்சரம் சாந்திராயணம் நித்தியம் நைமித்யம் இவையே நித்ய கர்ம சதுஷ்டயம். ஆ௨ ௪

தபோ மந்திர யோக கர்மம் இவையே தபோகர்ம சதுஷ்டயம். ௪

தர்ம அர்த்தகாம மோட்சம் இவையே சதுர்வித பலபுருஷார்த்தம். ௪

சகதுக்கம் ஸ்தூலபோகம் அபஞ்சீகிருத்தம் சூட்சுமபோகம் ஆநந்தம் காரணபோகம் நித்தியம் சர்வசாட்சிபோகம் இவையேபோகசதுட்டயம். ௪

ருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணம் இவையே வேதசதுஷ்டயம்-௪

பிரக்ஞியானம் சத்பிரமம் அகம் பிரம்மாஸ்மி தத்வமசி அயம் மாத்மாபிரமம் இவையேமகாவாக்கிய சதுஷ்டயம். ௪

ஆத்மசிஸ்ருஷை அங்கசிஸ்ருஷை தானசிஸ்ருஷை பாவசிஸ்ருஷை இவையேசிஸ்ருஷை சதுஷ்டயம். ௪

மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் இவையே அந்தக்கரண சதுஷ்டயம். ௪

பிரமசாரி கிரகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி இவையே ஆச்சிரயசதுஷ்டயம். ௪

குரங்குபாவம் வெள்ளாட்டுபாவம் படபாவம் எருமைக்கடாபாவம் இவையேபாவ சதுஷ்டயம். ௪

லயயோகம் மந்திரயோகம் அடயோகம் ராஜயோகம் இவையே யோக சதுஷ்டயம். ௪

மந்ததரம் மந்தம் தீவரம் தீவரதரம் இவையே பக்குவ சதுஷ்டயம். ௪

அண்டசம் உற்பிசம் சுவேதசம் சராயுசம் இவையே உற்பவசதுஷ்டயம். ௪

உலோகமார்க்கம் தாசமார்க்கம் புத்திரமார்க்கம் சன்மார்க்கம் இவையே மார்க்கசதுஷ்டயம். ௪

சாதுசங்கம் விசாரணை சாந்தி சந்தோஷம் இவையே சாதன சதுஷ்டயம்.

சீவன் ஈஸ்வரன் கூடஸ்தம் பிரமம் இவையேசித்து சதுஷ்டயம். ௪

பிரமவேதம் பிரமவித்வான் பிரமவரியம் பிரமவரிஷ்டன் இவையே சீவன்முக்தி சதுஷ்டயம். ௪

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் சாயுச்யம் இவையே பதவிகளாம். ௪

அஸ்தி பாதி பிரியம் நாமம் ரூபம் இவையே அம்சபஞ்சகம். ஆ௨ : ௫

கர்மி முமுட்சு அப்பியாசி அனுபவம் ஆரூடம் இவையே அதிகாரபஞ்சகம். ௫

அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமயம் ஆனந்தமயம் இவையே பஞ்சகோசங்கள். ௫

பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் இவையே பூதபஞ்சகம் ௫

பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் இவையே பிராணாதிவாயு பஞ்சகம். ௫

சுரோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் இவையே ஞானேந்திரிய பஞ்சகம். ௫

சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவையே சப்தாதிவிஷய பஞ்சகம். ௫

வாக்கு பாதம் பாணி குஹ்யம் பாயுரு இவையே கன்மேந்திரிய பஞ்சகம். ௫

வசனம் கமனம் தானம் ஆனந்தம் விசர்ச்சனம் இவையே கன்மேந்திரிய விஷய பஞ்சகம். ௫

நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் இவையே உபவாயு பஞ்சகம். ௫

கோபாக்கினி சமாக்கினி மந்தாக்கினி சடராக்கினி படவாக்கினி யிவையே அக்கினிபஞ்சகம். ௫

தாரித்திரன் ருட்டியன் கர்மிபக்தன் முமுட்சு இவையே தாரதம்மிய பக்குவபஞ்சகம். ௫

பராசத்தி ஆதிசத்தி ஞானசத்தி இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி யிவையே பஞ்சசத்திகளாம். ௫

பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மயேஸ்வரன் சதாசிவன் இவையே பஞ்சகர்த்தாக்கள். ௫

சிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் இவையே பஞ்சகிர்த்திகளாம். ௫

பசி தாகம் பிறப்பு சுகம் யிறப்பு துக்கம். ஆ௳ ௬

சிசுத்வம் காவிகாபுத்தம் பக்குவம் பாலியம் எவ்வனம் வார்த்திகம் இவையே ஷட்பாவ விகாரம். ௬

மூளை அஸ்தி நரம்பு மாமிசம் தோல் உரோமம் இவையேஷட்கோசங்கள். ௬

காம குரோத லோப மோக மத மாற்சரியம் இவையே அரிஷட்வர்க்கம். ௬

மூலாதாரம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனாகதம் விசுத்தி ஆக்கினை யிவையே ஆராதாரம். ௬

உபக்கிரமம் உபசம்மார மிவையும் ஷ முதல், இலிங்கம் அப்பியாசம் இரண்டாவது, அபூர்வதம் மூன்றாவது, பலம் நான்காவது, அர்த்தவாதம் ஐந்தாவது, உபர்த்தி ஆறாவது, இவையே ஷட்வித லிங்கம். ௬

பாக்கிய திருசியான வித்தசவ்விகற்ப சமாதிபாக்கிய சத்தானு விதத சவ்வியகற்பசமாதி அந்தரதிருசியானுவிதத சவ்வியகற்ப சமாதி பாக்கியநிர்விகற்பசமாதி அந்தரங்கநிர்விகற்ப சமாதியிவையாறும் ஷட்சமாதி. ௬

இச்சை திரேஷம் சுகம் துக்கம் சங்காதம் சேதனம் துர்தியிவையே சப்தவிசனம். ஆ௳ ௭

இஞ்சானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் துக்கநிவர்த்தி ஆனந்தவியாப்தி யிவையே சப்தாவஸ்தைகள். ௭

சுபேட்ச விசாரணை தனுமானசை சத்வாபத்தி சமுஞ்சத்தி பதார்த்தபாவனை துரியம் இவையே ஞானபூமிகள். ௭

குலம் சலம் தனம் எவ்வனம் ரூபம் வித்தை ராச்சியம் தமசு இவையே அஷ்டமதங்கள். ஆ அ

தயை சங்கை பயம் லச்சை சிகிச்சை குலம் சீலம் விரதம் இவையே அஷ்டமதங்கள். அ

இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகாரம் தியானம் தாரணை சமாதி யிவையே அஷ்டாங்கயோகம். அ

சாதனசதுஷ்டயச் சம்பத்தியுடைய அதிகாரிக்கு முந்தினது பக்குவம் பிந்தினது பதிப்புண்ணியம் பின்னே மலபரிபாகம் மேல் பதிப்புண்ணியம் மேல் மலபரிபாகம் மேல் சத்திநிபாதசமயம் மேல் இருவினை ஒப்பு இப்படிக்கொத்த அங்கத்துடனே கூடி விளங்கப்பட்ட முமுட்சுவாகிய சீஷனுக்குச் சற்குருசுவாமிகள் உபதேசமநுக்கிரகஞ்செய்கிருர்.

தேகத்தை ஆத்மாவோ சொல்லுமென்ருல் தேகம் சடமாகையால் ஆத்மாவாகமாட்டாது பிராணுதி வாயுக்களை ஆத்மாவோ சொல்லுமென்ருல் அவையும் சடமாகையால் ஆத்மாவாகமாட்டாது, இந்திரியங்களை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்ருல் அந்தக்கரணத்தைசெலுத்த சாமர்த்தியமில்லாதபடியினுலே அதுவும்சடமே அந்தக்கரணத்தை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்ருல் அந்தக்கரணங்களுக்குஆதாரமாகிய சீவனைவினவச் சாமர்த்தியமில்லாதபடியினுலே அதுவுமசடமே, சீவனை ஆத்மாவென்று சொல்லுவோமென்ருல் சர்வாதாரமாயசர்வகாரணமாய் சர்வபரிபூரணமாய் சர்வசாட்சி அதீதவிளக்கமாகிய அகண்டானந்த நிர்விகற்ப சுத்தசைதன்னிய ஸ்வரூபசாஷாத்கார நிஜகலாக சேவிக்கமாட்டாதாகையால் அதுவும் சடமே (ஆத்மா எப்படிக்கொத்ததென்ருல்) வொருபதார்த்தத்தை நினைத்து அதைவிட்டு நீங்கி (மற்றொருபதார்த்தத்தை நினையாமல்) நடுவில் டாதொரு விகற்பங்களுமில்லாமல் நிற்குண ப்ரிமாத்திரம் யாதொன்

ஆண்டோ அதுவே ஆத்மக்கியானம் தன்னுடைய சங்கற்ப விகற்பத்திறுலே ஜகத்தென்று விளங்கும் ஜகத்தென்று விளங்குதற்கு ஞானமில்லாமல் வேறொன்றில்லை அதைவிலக்கிச் சொர்க்காதி போகங்களைக்கோருகிற பலப்பிராப்தி ஞானிகளுக்கில்லை பரப்பிரமமென்று ஒருவஸ்து இருக்கின்றது அதெப்படிக்கொத்ததென்றால் எண்ணிறந்த ஆனந்தமாய் ஒருகாலத்திலும் அழிவில்லாததாய் நித்தியமாய் ஞானஸ்வரூபமாய் ஆகாசத்தைப்போல் நிறைந்து நிபிடகாமாய் ஏகமாய் சகலவஸ்துக்கியானமாய் உடைய ஆத்மாஸ்வரூபந் தவிர மற்றொன்றென்கிற பேதமில்லாததால் பால் தயிர்போல் பின்னொரு விகாரத்தையுமடையாததாய் சகலசாமார்த்தியங்களுமுண்டாய் தன்மயமாகிய சைதன்னியமென்னும் ஒருவஸ்து உண்டு அந்தவஸ்து தவிர பின்பு இப்போது இனிமேல் காலத்திரயத்திலும் அன்னியமாய் இரண்டாம்வஸ்து இல்லவேயில்லை ரூபமில்லாமல் ஞானமாத்திரமாகிய ஆத்மா தன்னைத்தானே சிந்திக்கும் அப்போது சர்வரூபங்களாய் விளங்கும் இதற்குச் சுவர்ப்பனம் பிரமாணம்.

பிரமம் எப்படிநினைக்கிறதோ அந்தப்படியாகிய ரூபங்கள் விளங்கும் அப்படிவிளங்காநின்ற ரூபங்களெல்லாம் ஞானமாத்திரமாகிய தானே அந்தப் பதார்த்தங்கள் சகலசத்துகளு முடைத்தாகியவாகையால் தன்னைத்தானே நினைத்து ரூபமாகவிளங்குகின்ற வஸ்து தானே இது பதார்த்தமென்று பார்த்தால் அதற்குப்பேர்கள் அநேகமாயிருக்கும் சீவனென்றும் மாயையென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் சடமென்றும் இவ்விதமாய்ச்சொல்லப்படும். இந்தப்பேதம் பரமார்த்துமாவுக்கில்லை பிரமா விஷ்ணு மகேஸ்வரராலே கற்பிக்கப்பட்ட சீவராசிகள் தங்களை வேறொன்றாய் நினைத்துக்கொண்டால் பந்தம் இது ரம்மியவஸ்துவென்று நிர்ணயஞ்செய்கிற நிச்சயத்திறுலே வாசனையுண்டாகும் அந்தவாசனையினோடு கூடிய புண்ணியகன்மங்களைச் செய்தால் தாமசகுணம் இரண்டும் சமமாய்ச்செய்தால் ராஜசகுணம்

சாத்மீகுணம் கன்மத்துக்குப்பலம் சொர்க்காதி போகங்களாகிய சுகம் தாமசகுணம் கர்மத்துக்குப்பலம் நரகவேதனையாகிய துக்கம் ராஜசகுணம் கர்மத்துக்குப்பலம் மிசரமான சுகதுக்கங்களை யனுப விக்கிற மனிதஜனனம் ஞானம் சத்தியசங்கற்ப முடையதாகையால் தானெப்படி நினைத்தாலப்படியாக விளங்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தி லே உண்டான திரிமூர்த்திகளாலே கற்பிக்கப்பட்ட சீவர்கள் தங்க ளைச் சின்மாத்திரமென்றறியாமல் கரசரணாதி அவயவங்களான தேகம் தானென்றெண்ணிக்கொண்டால் சென்மங்களையெடுத்து மரண ங்களை யடைந்து சுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள் ஸ்வரூபம் தானென் று நிச்சயித்துக்கொண்டால் ஈஸ்வரபதம் அல்லது மோட்சத்தை யடைவார்கள்.

முமுட்சுக்கு மூன்றுசனனம், அப்பியாசிக்கு இரண்டுசெனனம், அனுபவசாலிக்கு ஒருசனனம், ஆரூடனுக்குச் சனனமேயில்லை.

பிருதிவிக்குக் காரணம்கடினம் மண்ரூபமேகாரியம் நவரத்தின ங்கள் நவலோகங்கள் சிலைகள் பருவதங்கள் காரியப்படுகை வெளியிலே பஞ்சபூதங்களுக்குக்காரணம் காரியம் காரியப்படுகை.

எறும்புகடை எண்பத்துநான்குலட்சம் சீவராசிகளுக்கும் தேக ங்களாய் வீடு வாசல் மச்சு மாளிகை கோபுரங்களாய் அழிவதே காரி யப்பட்டுவிடுகை.

அப்புவுக்குச் சீதளம் காரணம் மழைபெய்கிறதே சமுத்திரம் நதிகள் ஏரி குளம் குட்டை நிரம்புவதே காரியப்படுகை. குடிக்கிறது நக்குகிறது உறிஞ்சுகிறது தேன் பால் தயிர் தேங்காய்ப்பால்கள் முத லான சர்வதசாரம் எத்தமிறைக்கிறது சலசூஸ்திரமுதலானதும் கா ரியப்பட்டுவிடுகை.

அக்கினி உஷ்ணம் காரணம் சர்வதேகத்திலும் சமஸ்தத்திலே யும் இமிடியிருக்கிறதே காரியம் வடவாக்கினி பிரளயாக்கினி காலா க்கினி மூலாக்கினி கோபாக்கினி மந்தாக்கினி காமாக்கினி சோமாக் கினி முதலானவைகள் காரியப்படுத்துக.

அடுப்பு நெருப்பு சுடுகாட்டுநெருப்பு மடப்பள்ளிநெருப்பு சக்கி முக்கிநெருப்பு நிலைபுருசு ஆகாசபாணம் பகல்வத்தி முதலானவைகள் காரியப்பட்டுவிடுக.

ஆகாசத்துக்கு அவகாசம் நிரந்தரம் காரணம் திசை திக்குகள் காரியம் சர்வத்துக்கும் இடமாவதே கடாகாசம் மடாகாசம் தேகாகா சம் வனகாசம் கோபுராகாசம் என்கிற உபாதிநாசமே.

அத்தியாத்மம் அதிபூதம் அதிதெய்வங்களை விசாரிப்போமாக.

சுரோத்திர அத்தியாத்மம் சப்தம் அதிபூதம் திக்குகள் அதி தெய்வம், துவக்கு அத்தியாத்மம் பரிசம் அதிபூதம் வாயு அதிதெய் வம், சட்சு அத்தியாத்மம் ரூபம் அதிபூதம் சூரியன் அதிதெய்வம், சிங்குவை அத்தியாத்மம் ரசம் அதிபூதம் வருணன் அதிதெய்வம், கிராணம் அத்தியாத்மம் காந்தம் அதிபூதம் அசுவினிதேவதைகள் அதிதெய்வம்.

வாக்கு அத்தியாத்மம் பேசுகிறது அதிபூதம் அக்கினி அதிதெ ய்வம், பாத அத்தியாத்மம் கமனம் அதிபூதம் உபேந்திரன் அதிதெ ய்வம், அஸ்த மத்தியாத்மம் தானம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய் வம், குய்யம் அத்தியாத்மம் ஆனந்தம் அதிபூதம் பிரசாபதி அதிதெ ய்வம், பாயுரு அத்தியாத்மம் விசர்க்கம் அதிபூதம் மிருத்துவு அதி தெய்வம், மனசு அத்தியாத்மம் சங்கற்பம் அதிபூதம் சந்திரன் அதி

தெய்வம், புந்தி அந்தியாத்மம் நிச்சயம் அதிபூதம் சதுர்முகன் அதி தெய்வம், சித்தம் அந்தியாத்மம் ஆலோசனை அதிபூதம் க்ஷேத்திரிக்ஞன் அதிதெய்வம், ஆங்காரம் அந்தியாத்மம் அபிமானம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய்வம், நபசு அந்தியாத்மம் விகாரம் அதிபூதம், ஈஸ்வரன் அதிதேய்வம் இவைகளெல்லாய்கூடிச் சாக்கிரம் சுவப்பனம் சுழுத்தி அவஸ்தைகளாயின இவைகளுக்குத் தாபத்திரயங்களென்றும்பெயர் இந்தஅவஸ்தாதிரயங்களுக்குச் சாட்சியாய் நித்தியராய் நிர்விகாரராய் ஆனந்தஸ்வரூபரான ஆத்மாதானென்று யாரறிகிறார்களோ அவர்களே சிவன்முத்தர்களென்று வேதாந்த சித்தாந்தஞ் சொல்லுகின்றது.

வைராக்கியஉபாதிபோதம்.

வைராக்கிய வுபாதிபோகத்துக்கு எதுஸ்வரூபம் காரியம் அவதி பலம் நிருபிக்கிறோம்.

இவ்வைராக்கியத்துக்குச் சகல விஷயத்திலேயும் தோஷதிருஷ்டி எது அந்தவிஷயத்திலே தேகதாரணைக்கு அன்னியமானவிஷயங்களே மலமூத்திரவாந்தியாசனம்போல் வேண்டுவதில்லாமல் விடுமதேஸ்வரூபம் அந்தவிஷயங்களைப் புசியாமல் ஏன் தள்ளிவிட்டோமென்று மறந்தாலும் மறுபடி ஆசக்திவராமல் இச்சையற்றதே காரியம் பிரமலோகபரியந்தம் திருணிகாரமாகவந்தமே அவதிபலம் சத்தியலோகம் உபாதிக்கு இயமநியமாதி அஷ்டாங்கயோகம் எது சித்தநிரோதம் ஸ்வரூபம் சர்வவிகாரநாசமே காரியம் சாக்கிரத்திலேலே காடாந்தகார சுழுத்தியைப்போல் தேகாதிபிரபஞ்சத்தை மறந்திருப்பதே அவதிபலம்.

ஞானத்துக்குச் சிரவண மனன நித்தியாசனம் எது இந்தச்சிரவணத்திலேலே தேகாந்திராதி பிரபஞ்சத்தையும் ஆத்மஸ்வரூபத்

தையும்பகுத்து அந்த அத்வைதபிரத்யேகத்வம் ஸ்வரூபமேதானென்று இந்தத் தேகேந்திரியாதி பிரபஞ்சந்தானல்ல.

இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றப்பட்டபோதும் காலத்திரயத்திலும் இல்லையென்று புத்தியில் திருஷ்டிநிச்சயம் வருகிறதே ஞானத்துக்கு ஸ்வரூபம் மறுபடியும் இந்தஅனாத்ம ஸ்வரூபமான தேகேந்திரியாதிகள் தானென்று வராமலிருப்பதேகாரியம்.

அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகேந்திராதி சங்கம் தானென்று ஊர்த்வமாம் நிச்சயமாய் வந்ததுபோல் அந்தபுத்தி யெவ்வளவும் வராமல் அத்வைத ஆத்மஸ்வ ரூபமேதானென்று அழுத்தமாய் திடநிச்சயம் வருகிறபரியந்தம் ஞானத்துக்கு அவதிபலம்மோட்சம்.

இந்தப்பிரகாரம் வருகிற வைராக்கிய உபாதிஞானத்துக்கு ஏது ஸ்வரூபம் காரியம் அவதிபலம் ஆகூ ஐந்தும் சொல்லப்பட்டது.

மோட்சத்தை யடைவதற்கு இந்தமூன்றும் பிரதானமாய் வேண்டியதோவெனில் சாதனாந்திரங்களை அபேட்சிக்காமலே பிரத்தியட்சமாய் மோட்சத்தைஅடைகிறபடியினால் ஞானமென்றே பிரதானம்.

வைராக்கிய உபாதியிரண்டும் பூரணமாயிருந்தாலும் ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை.

இவ்விரண்டும் ஞானத்துக்குச் சாதனமாயிருக்கும் இந்தமூன்றும் ஒருபுருஷனிடத்தி லிருக்குமேயானால் மாதபோத பலம் ஒவ்வொருபுருஷனிடத்தில் கர்மவசத்தினாலே ஒவ்வொன்றுமில்லாதிருக்கும் எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கியமும் உபாதியும் பூர்ணமாயிருந்தும் ஞானம் ஒன்றுமாத்திரம் இல்லாவிடில் அவனுக்கு மோட்சமில்லை எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கிய உபாதி யில்லாமல் ஞானமாத்திரம் பூரணமாயிருந்தால் அவனுக்கு மோட்சமே சித்தம்.

ஆனால் வைராக்கிய உபாதி வியர்த்தமாய்போகுமோவென்றால் போகாது இவ்விரண்டும் தமசாபனுபடியால் புண்ணியலோகப் பிராப்திசித்திக்கும் இதனாலே ஞானத்துக்குப் பிரயோசனமென்னவென்றால் இந்தவைராக்கிய உபாதியிரண்டுமில்லாவிட்டால் பிரத்தியன் சத்துக்கபோகாது பிராரத்வகர்ம நானாவிதமானபடியினாலே ஞானிகளுடைய வியாபாரமும் நானாவிதமாயிருக்கும்.

விவேகியானபேர்கள் தங்களுடை வியாபாரங்களைப்பார்த்துச் சாஸ்திரங்களிப்படிசொல்லுகிறது இவர்களுடைய வியாபாரமிப்படியிருக்கிறதென்று பிரமிக்கவேண்டியதில்லை அவரவர்கள் காமவசத்தினாலே நானாவிதவியாபாரத்தோடு கூடியிருந்தாலும் ஞானமும் ஞானத்துக்குப் பலமானமுக்கியமும் சமானமென்று வேதாந்தசாஸ்திர சித்தாந்தம்.

ஞானம் அஞ்ஞானத்தினுடையவிவரம்.

அஞ்ஞானமாவது தன்னை யதார்த்தமாயறியாதது ஞானமாவது தன்னை யதார்த்தமாயறிந்தது மேலும் அஞ்ஞானமாவது தன்னைக் காசரணாதி அவயவாகாரமாகிய தேகமாகவறிந்ததேயாகும் ஞானமாவது தன்னைப் பிரமஸ்வரூபமாக வறிந்ததேயாம்.

அஞ்ஞானமாவது அத்வைதமாகிய ஆத்மாவை துவிதமாகவறிந்ததேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவைப் பரிச்சின்னமாகவறிறதேயாகும் அசங்கமாகிய ஆத்மாவைச் சங்கமாகவறிகிறதேயாகும் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகும் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவை போக்தாவாக வறிகிறதே அஞ்ஞானம்.

ஞானமாவது துவைதமாகிய ஆத்மாவை அத்வைதமாக வறிகிறதேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய ஆத்மாவைப் பரிச்சின்னமாகவறிகிறதேயாகும் அசங்கத்துவமாகிய ஆத்மாவை அசங்கத்துவமாகவறிகிற

தேயாம் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தாகவறிகிறதேயாம் அபோக்தாவாகிய ஆத்மாவை அபோத்தாவாக அறிகிறதேயாம் இந்தப்பிரகாரம் விசாரித்து சரீரத்திரய விலட்சணராய் பஞ்சகோசவேதாருத்தராய் அவத்தாத்திரயசாட்சியாகிய அத்வைதானந்த பரிபூரண ஆத்மாவே தானென்றறிகிறதேயாம்.

தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் இலட்சணத்துவம்.

தேகேந்திரியாதிகள் அனித்தியம் ஆத்மாநித்தியம், தேகேந்திராதிகள் அசுத்தஆத்மா சத்தஸ்வரூபம், தேகேந்திராதிகள் துக்கரூபம் ஆத்மாசுகசொரூபம், தேகேந்திராதிகள் திரவ்ஷ்டா ஆத்மா அம்ரவ்ஷ்டா, தேகேந்திராதிகள் விகாரம் ஆத்மா நிர்விகாரம், தேகேந்திராதிகள் பரிச்சின்னம் ஆத்மா அபரிச்சின்னம், தேகேந்திராதிகள் சுவபேக்ஷாபிரகாசம் ஆத்மாநிரபேக்ஷாபிரகாசம், தேகேந்திராதிகள் ஆதேயம் ஆத்மா ஆதாரம், தேகேந்திராதிகள் சர்வைவம் ஆத்மா நிர்வைவம், தேகேந்திராதிகள் பிரகாசம் ஆத்மா சுயம்பிரகாசம், தேகேந்திராதிகள் ஆதியந்தசகிதம் ஆத்மா ஆதியந்தரகிதம், தேகேந்திராதிகள் சாத்தியவிசாதிய சுகத்தேகசகிதம் ஆத்மாசாத்திய விசாத்திய சுகதபேதரகிதம் தேகேந்திராதிகள் காரியம் ஆத்மாகராணம், தேகேந்திராதிகள் திரிகுணசகிதம் ஆத்மாநிற்குணம் இந்தப்பிரகாரம் தேகேந்திராதி பிரபஞ்சத்துக்கும் பிரமத்துக்கும் விலக்ஷணம் நன்றாய்விசாரித்து அந்தநிற்குண ஆத்மாவே தானென்று யாரறிகிறார்களோ அவர்களே சீவன்முக்தர்களென்று வேதாந்சித்தாந்தம்.

சப்தவித சைதன்னியம்.

சுத்த சைதன்னியமென்றும் ஈஸ்வர சைதன்னியமென்றும் சீவசைதன்னியமென்றும் பிரமாத்துரு சைதன்னியமென்று பிரமா

ண சைதன்னியமென்றும் பிரமேய சைதன்னியமென்றும் பலசைதன்னியமென்று இப்படிக்குவிவகாரத்தில் ஒருசைதன்னியமே எழுவிதமாய்ச் சொல்லப்படும் இவ்வேழுவிதத்துக்குத் தேகங்களை நிருபிக்கிறோம்.

மாயையோடுகூடாத சைதன்னியம் சுத்த சைதன்னியமென்று பெயர் அம்மாயையோடுகூடின சைதன்னியம் ஈஸ்வரசைதன்னியமாகும் அவத்தையோடுகூடின சைதன்னியம் சீவசைதன்னியமாம் அந்தக்கரணத்தோடுகூடிய சைதன்னியம் பிரமாத்துரு சைதன்னியமாம் அந்தக்கரணவிர்த்தியோடுகூடின சைதன்னியம் பிரமாண சைதன்னியமாம் இந்திரியங்களோடுகூடின சைதன்னியபிரமேய சைதன்னியமாம் இந்திரியவிஷயங்களோடுகூடின சைதன்னியம் பலசைதன்னியமாம் இந்தப்பிரகாரம் அகண்டபரிபூரணமாய் அத்வைதமாய் விளங்கப்பட்ட பரமாத்மஸ்வரூபத்துக்கு உபாதிபேதங்களாலே யிப்படிக்கு எழுவிதமாய்சொல்லப்பட்டது அந்த உபாதிகளைத்தள்ளி அத்வைத ஆனந்தபரிபூரணஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே தானென்று யாரறிகிறார்களோ அவர்களே வித்வம்சர் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவர்களே சீவன்முக்தர்கள்என்று வேதாந்தசாஸ்திர சித்தாந்தம்.

பஞ்சிகரணவேதாந்தசித்தாந்தம்

முற்றிற்று.